

INSPICE ET CAUTUS ERIS

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

HOOFDREDACTEUR: N. GROENHART — GRIFFIER: R. L. BOSCH — REDACTEUREN: H. G. SENF —

G. H. HOFSTEDE — D. VAN WOERKOM —



VERSCHIJNT APERIODIEK BEHALVE IN DE VACANTIES — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT SEPTEMBER.
 ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN VAN HET DELFTSCH STUDENTEN CORPS f 8,00 PER JAAR — LOSSE NUMMERS f 0,35.

ADVERTENTIES: PER VAK f 8,00 (1/24 PAGINA).

REDACTIE-ADRES: MARKT 37a — UITGAVE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — ADMINISTRATIE: OUDE DELFT 95
 23STE JAARGANG 26 SEPTEMBER 1950 6 BLZ. NO. 2.

DELFTSCHE SCHOUW

Het is gedaan. De hamer heeft geslagen.
 Nu voelen alph', omega zich al arrivé,
 Ze jij- en jouwen wat onwennig mee,
 Betasten heimelijk de knippen in de kragen.

Men waant zich groot. Het Corps! Men is voldragen.
 Nog blinkt een laatste drop Tokayer in hun strot,
 De eerste roes wrocht van de feut een god,
 Een veldheer op zijn (plastic) zegewagen.

Zij snoepen gnuivend eensverboden vruchten:
 Het groentoneel, de vrouw: hun schroom verdween,
 Zij doen de oud'ren na, de zo geduchte.

Is dan volwassen, vuil? Of vuil, volwassen? Neen:
 Men waant zich groot door puberteit te luchten,
 Een hoofd, te leeg voor humor, wordt obscene.

DOOR HEIMWEE VERTEERD SCHRIJVEN ERELEDEN ONS BRIEF OP BRIEF..



Houston, 6 Augustus 1950.

Meneer de Hoofdredacteur,

Het is als een muntstuk, dat heeft ook twee zijden, de ene is de „boze geest” werkt negatief, dus het verlies, de andere kant is „de Smoeze Jan” de positieve. Zo ook hier:

„Meneer de Hoofdredacteur is er al copie binnen gekomen of is het Corps nog te rot”. Of „Leve de Societeit en het Orgaan, banaan banaan!”

Maar ach, de beoordeling zal ik nu maar even aan U overlaten, hoewel tijdens de groentijd de beoordeling er van moeilijk zal zijn omdat er altijd een aantal leden verschijnen die je verder het hele jaar niet meer ziet. Wat zouden ze eigenlijk tijdens die groentijd op de Societeit vinden, ik bedoel psychologisch gesproken?

Toch ligt Delft nog niet zo erg ver weg, dat merkt U wel aan de wijze waarop ik deze brief begin. Het komt me nog bekend voor als ik de juffrouw „heren” hoor schreeuwen, dat ik de deur open ruk met het geluid van de koperen ringen die over de roe schuiven. Dan rechts van me het gelal van de koffiekamer met het gefluit van het gasstel waar iemand een eitje op bakt om weer op kracht te komen. Dan ben ik beneden, pak de telefoon en het blijkt voor iemand in de koffiekamer te zijn. Dat is dan de zoveelste keer dat ik er mee ophoud te werken.

Houston, 13 September 1950.

Mijnheer de Hoofdredacteur,

Wat zal ik U nu eens opdienen. Een éénpansmaaltijd? Ik bedoel: zo een waarvan je bij de eerste hap al proeft: dit is Amerika van top tot teen — zover wij het kunnen zien. Klaar. Evenwel, wie van ons — prat gaand op een meer verfijnde smaak — zou niet bij tijd en wijle de voorkeur geven aan een uitgelezen diner met een zorgvuldig samengestelde spijskaart? Nietwaar, we kunnen ófwel trachten een gemiddelde te vinden — en alles wat daarmee niet overeenstemt noemen we afwijkingen — ófwel we verzamelen een aantal uitersten en plaatsen alles wat we op onze weg ontmoeten ergens tussen de hoekpunten.

La'en we het laatste proberen, doch er eenvoudigheidshalve een maaltijd met twee gangen van maken. De eerste gang is dan Barbecue. Vraagt U me niet wat dat betekent: ik weet het niet. Ik weet alleen dat het op bepaalde wijze geroosterd vlees is. Het begon zo: U moet weten dat mijn hospita, kortom de hele familie hier, met hart en ziel doopsgezind is, op zichzelf een zeer verheugenswaard feit. Ik geloof niet dat ze een enkel boek in huis hebben, dat gespeend is van een sterke religieuze tendens. Eerlijk gezegd heb ik het gevoel of het ganse huis er van doortrokken is. Ware het niet vanwege de

(Lees verder pagina 5).

UIT 'T ROODE KAMERDE

REDE, UITGESPROKEN DOOR DEN PRESIDENT VAN DEN SENAAT, DEN HEER G. KINGMA, TER GELEGENHEID VAN DE PLECHTIGE INAUGURATIE DER CANDIDAATLEDEN VAN HET D.S.C. OP VRIJDAG 22 SEPTEMBER, IN DE AULA DER TECHNISCHE HOGESCHOOL.



*Mijne Heren Senatoren en Ereleden van den Senaat,
Mijne Heren Leden van Corpscommissieën,
Mijne Heren Bestuursleden van Corpsverenigingen,
Mijne Heren Leden van het Delftsch Studenten Corps,
Mijne Heren,*

Zo is dan vandaag de groentijd geëindigd en vóór ons zit de schare candidaat-leden in afwachting van het ogenblik, waarop zij bij hamerslag in onze rijen zullen worden opgenomen. Het Corps zal weer een verjonging hebben ondergaan en daarover kunnen we ons verheugen. Want juist in een samenleving als deze, waar generaties elkaar zo snel opvolgen, waar een jong en fris jaar reeds na enkele jaren weer begint af te sterven, is deze toevloed onontbeerlijk. Maar dit brengt tevens met zich mede, dat voor dit leven van het Corps de aard van een nieuw jaar en de mogelijkheden voor de toekomst, die er sluimerend in liggen opgesloten, een doorslaggevende factor vormen. En daarom is er reeds de groentijd, die op dit nieuwe een zuiverende invloed dient te hebben, daarvoor zijn ook de komende maanden, waarin het Corpsleven in deze nieuwe generatie zal moeten binnendringen, de schadelijke en steriele elementen afstotend, het overige aan zich assimilerend, om daaruit jonge kracht en frisheid te kunnen putten.

Heeft de groentijd aan haar doel beantwoord? Is zij het opbruisende begin geweest van een nieuwe levensperiode? Er waren inderdaad ogenblikken, dat we het zo nodige enthousiasme, in de afgelopen tijden reeds te veel verborgen gebleven, weer meenden te kunnen ontwaren. Er waren helaas ook perioden, waarvan ik oprecht kan zeggen, dat de candidaat-leden de hun toekomstige belangstelling en behandeling té veel moesten ontberen. Vergelijken we de gebeurtenissen op de eerste Vrijdagavond met hetgeen zich een week later afspeelde, dan bekruipt ons een huivering, alsof reeds het vorige jaar het Corps te kort is geschoten in het opvoeden van de toen aankomende generatie. Laten we hieruit de conclusie trekken, hoe belangrijk toch een groentijd, en vooral een nágroentijd is voor een eerste jaar. Mogen de ouderen steeds leven in het waarderen besef, dat zij zelf indertijd hiervan veelal ruimer hun deel hebben gekregen, en dat zij dit misschien nog niet geheel weer hebben doorgegeven. Wanneer het eerste-jaar dan uit eigen ervaring aan de candidaat-leden heeft duidelijk gemaakt, dat een plaats in het Corps niet zonder moeite wordt verkregen, mogen we tevreden zijn.

De verhouding van het Corps tot de T.H. is een probleem en op hoog niveau wordt hierover gesproken. Verheugend daarom is het, dat het Corps, aan de hand van de Hogeschooldag in de groentijd, gemeend heeft dit vraagstuk in een volgende vergadering voor zich zelf nog eens uitgebreid te moeten beschouwen. Wanneer ieder dan mede de verantwoordelijkheid zal willen aanvaarden, voor het standpunt, dat als gevolg van deze discussie naar voren zal komen, dan geloof ik, dat een dergelijke Hogeschooldag, indien zij het komende jaar wederom zal plaats vinden, een groter succes kan worden.

Overigens wil ik hier mijn voldoening uitspreken, dat dit jaar het Corps als geheel tenminste de verantwoordelijkheid voor een dergelijke verandering in het groentijdsprogramma op zich heeft genomen.

Wanneer ik dan nu kom tot een conclusie over de afgelopen groentijd, dan moge ik namens den Senaat mijn dank uitspreken jegens de Comm. van Bijstand. Deze commissie heeft telkenjare de moeilijke en bijna tweeslachtige opdracht, enerzijds da candidaat-leden bij te staan in de voor hen zo energerende periode, anderzijds er naar te streven, dat de groentijd des te opwindender en zo intensief mogelijk verloopt. Zij heeft zo goed mogelijk de juiste weg tussen deze beide noodzakelijkheden bewandeld en heeft de groentijd langs de uitgestippelde banen geleid. Thans, nu het spel is gespeeld, past het ook de spelers hun waardering hiervoor jegens de regisseur te betuigen.

Mijne heren, een nieuw jaar is begonnen. Het zal ons vreugde en moeilijkheden brengen. Wij zijn verheugd, dat zij, die thans nog als candidaat-leden hier voor ons zitten, in het vervolg in dit wel en wee van het Corps zullen meedelen. Laten wij de hoop uitspreken, dat vooral het eerste ruimschoots hun zal toevallen. Dan wil ik hen thans in ons midden verwelkomen.

Candidaat-leden,

Wanneer ik mij nu tot U wend, is dat niet om nog over de groentijd te spreken. Veeleer juist om Uw aandacht, op dit moment nog geheel gewijd aan de achter U liggende periode, op de toekomst te richten.

Nog een korte wijle, en gij zult met U allen het nieuwe eerste jaar van het D.S.C. vormen. Vaak zal aan U in de groentijd de vraag zijn gesteld, welke de redenen zijn, die U hebben doen besluiten naar het lidmaatschap van het Corps te streven. En behoort het antwoord hierop niet te zijn, dat er een zo grote opvoedende waarde van het Corps uitgaat, niet dat het den toekomstigen ingenieur een aanzienlijke steun in de maatschappij meegeeft. Dit moge alles dan waar zijn, en wij accepteren het en verheugen ons er over, de voornaamste reden van bestaan van het Corps is, dat ieder, die zijn woonplaats en zijn oude vertrouwde omgeving heeft verlaten, om min of meer zelfstandig een verblijf van een aantal jaren in Delft aan te vangen, reeds aanstonds de behoefte gevoelt aan een nieuw centrum van zijn bestaan, om zich daarop te kunnen richten, maar ook om zich daardoor geruggesteund te weten en niet alléén te blijven staan. Vaak zult U zich in de groentijd hopeloos alléén hebben gevoeld, wanneer er in moeilijke ogenblikken niets of niemand was om op terug te vallen, veelal zal ook het nieuwe en onbekende een afstotende werking op U hebben uitgeoefend. Verwacht ook niet, dat dit alles met het einde van de groentijd voorbij zal zijn. Veel moeite zal het U nog kosten zich het waarachtige Corpslidmaatschap te verwerven. Maar veel waardevoller zal dit daardoor ook voor U blijken te zijn, wanneer het tenslotte geheel zal zijn verworven.

Doch niet voor het Corps zijt ge naar Delft getogen, Uw toekomstige studie aan de T.H. is de onmiddellijke oorzaak van deze komst. Deze zult U dan ook steeds als belangrijkste factor in het leven, dat ge thans tegemoet gaat, moeten zien. Ik wil U echter waarschuwen voor de opvatting, als zouden studie en Corpsleven geheel gescheiden naast elkaar staan. Het Corpsleven bestaat voor hen niet uitsluitend uit de uren, die naast deze studie overschieten, doch het beslaat de gehele duur van hun verblijf in Delft. De T.H. neemt hierbij een voorname plaats in, doch ook het Societeitsbezoek, de activiteiten in onderverenigingen e.d. dienen daarnaast op hetzelfde plan, want harmonisch met de studie verenigd, te worden geplaatst.

Dit is dan ook de reden, dat ik de T.H. hier noem als onderdeel van mijn woorden over de toekomst die U in het D.S.C. zal wachten. Hierom ook zijn Uw activiteiten op studiegebied even belangrijk als die op het terrein van de meer typische uitingen van het Corps. De noodzaak bestaat echter ze alle te kunnen verenigen en hierbij geen van alle te verwaarlozen.

Misschien zal bij U, gezien de voorbeelden, die U voor ogen staan, de overtuiging hebben postgevat, dat het op deze wijze onmogelijk is voldoende aandacht te geven aan de studie en het eerste examen, dat U op deze weg voor U zult vinden. Deze opvatting dient echter ten eenenmale te worden bestreden. Het zal U wellicht moeilijk vallen in het begin reeds de goede middenweg te bewandelen, deze zo snel mogelijk te zoeken is een van de eerste opgaven, die U dient op te lossen.

Nu zit ik te schrijven met een fan naast me, de radio op „sweet music” (kan eigenlijk niet anders) een kind dat Daddy blèrt. Het dichtklakken van de deuren met vliegengaas en soms als ik even ophoud met schrijven moet ik m'n hand van het papier aftrekken van het zweet. De muziek houdt op. en met de heerlijkste standaard-stem komt er „buy your ice-box in Maidens drug-store Houston Texas”. Heerlijk niet waar. Ja heerlijk 95° F.

Maar er zijn ook andere heerlijkheden, onder andere liften. Heeft U wel eens tussen Boston en New York staan liften met nog een 200 miles voor de boeg en met na elke minuut een 50 auto's die U voorbij rijden? Ik geloof het eigenlijk niet. Zo naderden we dan New York. Met die dag al een 400 miles achter ons, zodat enige rust zeer welkom was. Maar ach, rust, als je New York nadert en tenslotte binnen rijdt over de grote „Bronx Whitestone Toll Bridge” dan overstapt in de bus naar de 51th straat, plus minus 50 West in het „Radio Centre”, waar je Soer weet te zitten in een flat, die je ontvangt met „wat wil je drinken”. Nee, van rust kwam niet veel, want na korte tijd vermouthe-cocktails te hebben gedronken (ondertussen afschuwelijk) verplaatste het gezelschap zich naar een café op de 52e straat, waar ik tot m'n grote verbazing merkte dat mijn mede-redacteur stond te kotsen in het toilet. Rust? Pas toen we bij één of andere artist een bed hadden gezien hadden we rust.

Ik kan U nog niet vertellen of het entree van New York via de zeezijde of de landzijde beter is. Maar om te ontwaken op de eighth ave, te midden van enige van die buildings met daartussen het gedoe van de gele taxi's, dubbeldekkers en schreeuwende krantenverkopers is voldoende om enige indruk van zo'n vlek te krijgen.

Wilt U eigenlijk horen hoe Amerika is, ik kan U het niet vertellen, het spijt me. Ik kan U alleen vertellen dat de melk 2 cent duurder is, dus 38 cent de 1½ liter en dat Uw beide redacteurs een Ford 1940 gaan kopen met radio en verwarming voor 475 \$.

Maar ik zie U nog wel eens op de redactiekamer en dan zal ik U nog wel eens onder vier ogen spreken. Wilt U nog een restje echte Jenever in de koelemmer voor me achterlaten? Dank U.

TIWEC.



VERMINDERING VAN CONTRIBUTIE VOOR DE SOCIETEIT „PHOENIX.”

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Sociëteit „Phoenix” maakt bekend, dat de leden, wier financiële omstandigheden daartoe aanleiding geven, schriftelijk bij den Thesaurier vermindering van contributie kunnen aanvragen.

De aanvragen hiertoe moeten vóór 10 October in het bezit van den Thesaurier zijn, waarna mondeling overleg zal volgen. Diegenen, die reeds vorig jaar vermindering van contributie verkregen en wier financiële toestand zich sindsdien niet wijzigde, dienen hiervan bericht te sturen aan den Thesaurier, waarna dezelfde maatstaven als vorig jaar zullen worden aangelegd.

Namens het Bestuur,

A. W. ZYLKER,

Thesaurier.

heupwiegen. Zo af en toe kneep ze haar ogen half dicht, spitste haar lippen en stiet het volgend ogenblik een door merg en been gaand „Joehoeoeoe...!” uit.

De aangeleunde Elisabeth was verreweg de sympathiekste; eerst dacht ik dat ze met een van de kerels getrouwd was, maar dat scheen nog te moeten gebeuren. De hemel weet overigens hoe ze aan dat tienjarig zoontje kwam, dat ze zei te bezitten. Zoals U ziet, Mijnheer de H.R., het was heerlijk, al betwijfel ik of mijn biergezelschap de volgende morgen ter kerke getogen is.

Wel weet ik, dat mijn hospita slecht over mijn cafébezoek te spreken geweest zou zijn, had ze van dit profane tijdverdrijf afgeweten. Maar ik houd nu eenmaal van uitersten en Ik hoop dat U zich tenminste half zo voldaan voelt als ik die avond laat. Zo ja, laten wij dan een sigaar opsteken en een glaasje cognac gaan drinken.

AG.

principiële godsdienstvrijheid die in dit land heerst: het zou waarschijnlijk onze hospita niet zijn. Nu echter smaakten wij het genoegen uitgenodigd te worden op een „barbecue-party” van de doopsgezinde gemeente alhier. De auto bracht ons, vol gespannen verwachting als wij waren, ergens in de vrije natuur alwaar een aanzienlijk aantal geloofsverwanten in hunne auto's reeds gearriveerd waren. De auto's en de kleren die de mensen droegen waren niet de enige uitzonderingen op het begrip „vrije natuur”. Want plompverloren stond daar midden tussen de bomen een oven, een grote bakstenen barbecue-oven. Meer kan ik er niet van zeggen. Was men van de eerste verbazing bekomen, dan ontwoarde men nog wat tafels, banken, marktrentjes, een Coca-Colakist enz., alles onmisbare attributen van een eetpartij in de open lucht. Dezelve werd na een kort gebed onmiddellijk en zonder verder dralen opgevoerd. Een rij mannen en een rij vrouwen schoof traag met kartonnen schaaltes langs de tenten, die het inderdaad smakelijke souper distribueerden. Dit tafereel was, hoewel exotisch naar Hollandse maatstaven gemeten, in zijn geheel volkomen aanvaardbaar. Ik kon mij ook heel goed indenken dat men na afloop op deze grond — gewijde grond, want er zal metertijd een kerk komen te staan — wat langer in gebed wenste te blijven. Maar op welk een verrassend kinderlijke wijze! De handen in de zakken, onrustig van het éne been op het andere wippend, ging eerst de dominee, daarna gevolgd door enkele parochianen, voor in het gebed.

In feite kwam dit neer op een monotoon herhalen van een bijzonder weinig oorspronkelijk geheel van prevelingen, dat anderzijds te weinig stijl en sfeer bezat om een rite te kunnen uitbeelden. De rokende barbecue-oven op de achtergrond deed mij sterk denken aan een heidens altaar en men zou zich met enige verbeeldingskracht op de plaats van samenkomst ener Germaanse Raad der Ouden hebben kunnen wanen. Ik zal nimmer het beeld vergeten van de man die, met gebogen hoofd in het gebed verzonken, steunde op de vuurrode Coca-Colakist, welke de suggestieve inscriptie: „Have a coke” droeg. Onmogelijk zou ik deze mensen waarschijnlijk kunnen uitleggen wat er tegen is, waarom God en Coca-Cola niet bij elkaar passen; zo min als ik zou vermogen hen uiteen te zetten waarom helblauwe reclamelatters: „Baptist Church” niet de passende aanduiding een kerk vormen. Wie evenwel zou menen dat één der verzamelden niet op de meest oprechte en serieuze wijze zijn geloof beleed, zou zich sterk vergissen.

Laten we dit onvergetelijke tableau vivant tijdelijk vergeten, de barbecue van onze lippen vegen en omzien naar het nagerecht. Vreemd genoeg blijkt het bier te zijn. Per slot van rekening was het niet mijn schuld dat ik diezelfde avond nog dorst had en een café binnenstapte voor een flesje bier.

Zoals dat meer gaat: het werden er wel tien en ik vond mij — na enige ontmoetingen die men evengoed in een Hollands café had kunnen hebben — terug in gezelschap van drie lieflijke, levenslustige jonge vrouwen en twee even levenslustige heren van mijn eigen leeftijd: wat je noemt een tref. Ze dronken bier om 't hardst, alle vijf, en de vrede was uithoudig. Na een paar onbelangrijke vergissingen belandde ik bij de jonqedame die „vrij” was en die weldra zichzelf en mij op verdienstelijke wijze amuseerde door enige vergeefse pogingen om „Maastricht” te zeggen. Een naam die ze las op mijn tabaksdoos. De ch was als gewoonlijk onoverkomelijk: een Amerikaan kan wel ch zeggen maar alleen voordat hij gaat spuwen. Nu is dat niet zo erg. Het spuwen en rachen — of hoe dat mag heten — in het openbaar is niets bijzonders, al zal een gentleman zich daarna steeds even verontschuldigen. Mijn partner verdacht mij dan ook — toen ik haar enige malen „Maastricht” voor zei — van onpasselijkheid en hield mij met een bekoorlijk uitnodigende glimlach de lege tabaksdoos voor. We hadden vreselijk veel plezier.

Mijnheer de Hoofdredacteur: een gramofonplatenautomaat krioelde de ganse avond de meest obsederende muziek uit. Zo nu en dan stond iemand op en ging of naar het toilet, of naar de automaat. Hij of zij placht in het laatste geval een stuiver in de automaat te deponeren, enige tijd na te denken, dan op een der vele knoppen te drukken en daar had je die plaat weer voor de tiende keer misschien. Het is moeilijk zich een voorstelling te maken van de bonte en kleurige achtergrond van het café, dat geheel de beslotenheid van een Hollands knijpje mist. Nu en dan zwaaide een der hordeuren open en een nieuwe bezoeker wiste zich het zweet van zijn voorhoofd. Zijn hoed stond achterop zijn hoofd en zijn shirt was open, maar vergis U niet: hij droeg geen pistolen en sloeg het stof niet van zijn laarzen, hij kwam immers uit die nieuwe Buick buiten, glinsterend is het lamplicht. Het meisje met de Maastrichtse belangstelling onttrok zich nu en dan aan dit vermoeiende spel om op te staan en breeduit te gaan

(zie linker kolom)

DELFTSCHE STUDENTEN LAWN TENNIS CLUB.

Het Bestuur van de D.S.L.T.C. nodigt de leden uit tot het deelnemen aan de onderlinge najaarswedstrijden, welke gehouden zullen worden op 27, 28 en 29 September a.s.

Verspeeld zullen worden:

- Heren-single (zonder handicap);
- Heren-dubbel (met handicap);
- Jaar-single (halve competitie);
- Jaar-dubbel (halve competitie).

Voor deze jaarwedstrijden gelden de volgende voorwaarden: zij, die aan de jaar-single deelnemen, mogen zich niet opgeven voor de jaar-dubbel, doch wel voor de gewone heren-dubbel;

zij, die aan de jaar-dubbel deelnemen, mogen zich niet opgeven voor de jaar-single, doch wel voor de gewone heren-single.

Een jaar-team kan dus bestaan uit:

- 3 personen (een single en een dubbel);

2 personen (een dubbel);

1 persoon (een single).

De inschrijfgelden zijn voor de:

Heren-single f 0,75 p.p.

Heren-dubbel „ 0,50 p.p.

Jaar-single „ 0,50 p.p.

Jaar-dubbel „ 0,50 p.p.

Na afloop van de wedstrijden zal op Vrijdag 29 September een borrel en diner gehouden worden. Zij, die hieraan wensen mee te doen, worden verzocht een kruisje achter hun naam te zetten.

Alle deelnemers worden verzocht Woensdagmorgen om 10 u. op de banen aanwezig te zijn.

Aankomende eerste-jaars, laat deze kans niet ongebruikt voorbijgaan!

W. J. HISSINK,

Secretaris.

Académie de danse Rocco Dubois

Sinds jaren het adres van de Delftse studenten hervat haar

Studenten Dansclubs en Privélessen

Het summum op Dansgebied en Amusement

Inschrijving aan het Hoofdinstituut: J. P. Coenstraat 34 te Den Haag (Bezuidenhout Telefoon 77.19.09)



Ook voor de lessen der Dansclubs, die gegeven worden in Gebouw PULCHRI STUDIO, Lange Voorhout, Den Haag.

Laat U terstond inschrijven

Door onze vele buitenlandse reizen kunnen wij U verzekeren, dat ook dit jaar Uw stoutste verwachtingen overtroffen zullen worden.

VOOR
EXCLUSIEVE
HERENMODE

CROON
PEPERSTRAAT 7

TEL. 166

Naaml. Venn.

Delftsche

Stoomwasscherij

v/h A. VAN OSSELEN

Oostsingel 152 - Delft

Geen filialen

REPETITOREN

J. B. N. RUBEN

Wiskunde P₁ en P₂

L. v. Meerdervoort 824

Den Haag - Telefoon 339395



ZIE VERDER

DAN UW NEUS LANG IS!

NEEM GEEN GEMOEGEN MET ELKE BRIL

MAAR VERLANG DE JUISTE BRIL VAN

DEN SPECIALIST:

F.A.L.M.v.TETTERODE

OPTICIEN

NIEUWSTRAAT 2-4 • TEL. 1594 • DELFT

Voor Fotograaf...

Reijken

KOORNMARKT 72
TELEFOON 1765

Een aloude en
goede MOS
's avonds even nog
een BIERTJE bij

Jan Garos

H.H. Studenten

Wilt U verzekerd zijn van lekker

Brood, Beschuit en Koek

Uw corpsleverancier

A. W. Unger

Markt 21 - Telefoon 222

heeft het voor U.



Stoomblekerij

Chemische Wasserij

„OZON”

Telefoon 778426

VOORBURG

voor de Herenwas



Ik heb trek in Oude Vlek!

OUDE VLEK

Zeer fijne oude genever uit Delft

Voorheen en thans:

„Wij in de Spiegel
en U bij Oliemans”

N.V. BRANDSTOFFENHANDEL

VOORHEEN **S. OLIEMANS**

Buitenwatersloot 23 - Telefoon 144 - Delft



'n vorstelijk
glas bier



Oranjeboom

